№ 52. Łódź, środa 10 września 1919 r. Cena egzemplarza 60 fen. Rok 1.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . . . Marek 9.—
Miesięcznie . . . . . Marek 3.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Ul. Moniuszki 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon Nr. 100.
Administracja czynna od 9 do 3 po południu.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 90 fen. Wiersz przed tekstem Mk. 3.— (2 szpalty na stronie). Drobne ogłoszenia 15 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.50.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Art. 1.

Dawny rosyjski administracyjny podział na powiaty zostaje tymczasowo utrzymany.

Powiatowa władza administracyjna I instancji zwię się Starostwem.

Art. 2.

Na czele Starostwa stoi Starosta, który jest przedstawicielem władzy państwowej w powiecie.

Starostę mianuje Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 3.

Starosta sprawuje zarząd powiatu przy pomocy urzędników, mianowanych dla poszególnych działów administracji przez właściwych Ministrów, wzgędnie Wojewodę; jest on odpowiedzialnym wykonawcą zleceń Wojewody i służbowym przełożonym wszystkich urzędników Starostwa.

Do czasu wprowadzenia województw jest Starosta odpowiedzialnym wykonawcą zleceń poszczególnych Ministrów.

Art. 4.

Do zakresu działania Starosty należą wszelkie sprawy administracji państwowej, z wyjątkiem spraw, przekazanych administracji wojskowej, sądowej, skarbowej, szkolnej, kolejowej i pocztowo-telegraficznej oraz urzędom ziemskim. Starosta wydaje, zatwierdza i podpisuje wszystkie rozporządzenia, zarządzenia i orzeczenia Starostwa, może jednak poruczyć referentom Starostwa w swem zastępstwie wydawanie i podpisywanie zarządzeń i orzeczeń. Rozporządzenia, odnoszące się do całej ludności powiatu, poszczególnych miejscowości lub też pewnych grup ludności, tudzież zarządzenia i orzeczenia, wystosowywane do urzędów publicznych podpisywać może tylko Starosta, względnie jego zastępca.

Art. 5.

Urzędy działów administracji skarbowej i szkolnej, działające w powiecie, mają projekty rozporządzeń i zarządzeń treści ogólnej, skierowane do urzędów podwładnych Staroście, np. magistratów, urzędów gminnych i t. p., przesyłać przed ich wydaniem Staroście celem uzyskania jego zgody.

Gdyby Starosta sprzeciwił się ich wydaniu, należy sprawę przedłożyć do decyzji właściwego Ministra, względnie Wojewody, który poweźmie decyzję w porozumieniu z władzą skarbową, względnie szkolną II instancji.

Art. 6.

Starostę zastępuje jeden z referentów administracyjnych, którego wyznaczy Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 7.

Aż do wydania przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi Ministrami intrukcji dla Starostów obowiązują nadal dotychczasowe postanowienia, dotyczące organizacji urzędów powiatowych, o ile nie zostały zmienione niniejszem rozporządzeniem.

Art. 8.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych, dotyczące ruchu granicznego.

§ 1.

Mieszkańcy powiatów pogranicznych b. Królestwa Polskiego, oraz powiatów: Bielskiego, Sokulskiego i Białostockiego, którzy w sprawach zawodowych, familijnych lub rolniczych zmuszeni są do ciągłego przekraczania granicy, udając się do bezpośrednio przeciwległych powiatów, położonych na obszarze ziem wschodnich, pozostających pod zarządem Komisarza Generalnego Cywilnego, mogą przekraczać granicę z przepustkami granicznemi.

§ 2.

Przepustki graniczne ważne najwyżej na 30 dni, uprawniają do podróżowania w pasie granicznym dziesięciokilometrowym.

§ 3.

Przepustki wydaje Rządowy Komisarz Powiatowy. W przepustce jest oznaczony termin, na który jest wydana.

§ 4.

W razie pożaru, powodzi, lub innych żywiołowych wypadków, mogą korporacje i instytucje ratownicze przekrączać granicę bez przepustek.

§ 5.

Duchowni, lekarze, funkcjonarjusze władz bezpieczeństwa i urzędnicy państwowi mogą w pełnieniu obowiązków służbowych, przekraczać granicę na podstawie osobistych dokumentów urzędowych.

§ 6.

Przepustki graniczne winny być na żądanie okazane kontrolującym organom urzędowym.

§ 7.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą zgodnie z ustawami karnemi.

§ 8.

Przepisy niniejsze nie zmieniają ogólnych przepisów o sprawach paszportowych, jakoteż rozporządzeń o przewożeniu produktów spożywczych i pierwszej potrzeby.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Józef Bek.*

Warszawa, d. 30 sierpnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Aprowizacji, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych do ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, w przedmiocie postępowania karno-administracyjnego.

Na zasadzie art. 11-go ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dz. Pr. P. P. Nr. 64 poz. 581) zarządza się jak następuje:

Art. 1.

Przeprowadzanie postępowania karno - administracyjnego oraz karanie w pierwszej instancji przekroczeń wymienionych w art. 9 ustawy z dn. 29 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 64 poz. 381) przekazuje się Powiatowym Komisarzom Rządowym, zaś na ziemiach b. zaboru austrjackiego, Starostom.

Art. 2.

Powiatowe Komisje Aprowizacyjne wyznaczą z pomiędzy siebie 2-ch delegatów, których zadaniem będzie w imieniu Powiatowej Komisji Aprowizacyjnej wydawać opinję w wypadku przewidzianym ustępem końcowym art. 9 powołanej ustawy.

Opinje przez nich wydane należy dołączyć do aktów dochodzenia karnego.

Art. 3.

W sprawach karnych, wynikających z przekroczeń powołanej ustawy, stosować należy obowiązujące przepisy o postępowaniu karno - administracyjnym z uwzględnieniem zmian, wskazanych w dalszych artykułach niniejszego rozporządzenia.

Art. 4.

Rekursy wniesione przeciw wydanym w pierwszej instancji orzeczeniom karnym będą przeekładane bezpośrednio Ministrowi Aprowizacji, który je ostatecznie rozstrzyga.

Art. 5.

Art. 3 oraz ustęp 3 art. 17 obowiązującego dla ziem b. Królestwa Polskiego rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnem z dnia 21 lutego 1919 r. („Monitor Polski" Nr. 46) nie ma w wypadkach, niniejszem rozporządzeniem objętych, zastosowania.

Art. 6.

Przy wymiarze kary należy się kierować przepisem art. 9 ustawy z dnia 29 lipca 1919 r.

Art. 7.

W razie zgłoszenia przez ukaranego rekursu, wykonanie orzeczenia karnego musi być wstrzymane tylko w tym wypadku, o ile opinja wydelegowanych członków Komisji Aprowizacyjnej lub jednego z nich jest sprzeczną z orzeczeniem Powiatowego Komisarza Rządowego, względnie Starosty.

W wypadkach odnośnych uchyla się stosownie art. 14 rozporządzenia z dnia 21 lutego 1919 r. („Monitor Polski" Nr. 46, względnie ustępu 4. § 3 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 3 kwietnia 1855 r. (Dz. Pr. P. Nr. 61).

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Minister Aprowizacji:
w z.
(—) *Oskar Sobański.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1919 r.

* * *

Do Panów Komisarzy Rządowych.

Ministerstwo Aprowizacji poniżej przysyła obwieszczenie, które należy rozplakatować w powiecie.

Panowie Komisarze Rządowi na terenie b. okupacji austrjackiej winni ceny podane obwieścić w koronach przyjmując, stosownie do rozporządzenia z dnia 12 sierpnia r. b., kurs mk. 100 = kor. 175.

Minister Aprowizacji:
w z.
(—) *Oskar Sobański.*

Warszawa, 27 sierpnia 1919 r.

OBWIESZCZENIE.

Ustawą z dnia 27 lipca 1919 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej postanowił, że prawo handlu pszenicą, żytem, jęczmieniem i owsem oraz przetworami tych zbóż, to znaczy: mąką, kaszą, chlebem, przysługuje wyłącznie Rządowi. Rząd będzie wykonywał prawo za pośrednictwem organizacji samorządowych,

stowarzyszeń rolniczych i społecznych. Prowadzenie handlu zbożem, mąką, kaszą, chlebem bez pozwolenia władzy rządowej jest przestępstwem, które będzie ścigane surowemi karami.

W każdym powiecie będą miały prawo zakupu zboża tylko te organizacje, które otrzymają odpowiednie zezwolenie od Ministra Aprowizacji. Rolnicy obowiązani są więc dostarczać do składów, otwartych przez upoważnione do tego organizacje, całą ilość zboża, jaką będą rozporządzali po pokryciu własnych potrzeb gospodarczych. Sprzedaż zboża osobom, do tego nieupoważnionym, jest wzbroniona. Za dostarczone do składów zboże, rolnicy będą otrzymywali następujące ceny: mk. 80 za centnar metryczny żyta, jęczmienia i owsa, mk. 90 za centnar pszenicy. Za zboże dostarczone przed 15 października, rolnicy otrzymają dodatek w wysokości mk. 10 za centnar metryczny.

Dla uzyskania zboża, niezbędnego na wyżywienie armji, miast i powiatów, zniszczonych przez wojnę, Sejm nadał Ministerstwu Aprowizacji prawo nakładania na rolników obowiązku dostarczania pewnych ilości zboża w oznaczonym terminie. Każdy rolnik, który otrzyma od władzy rozporządzenie dostawienia, obowiązany jest ściśle zastosować się do tego wezwania.

Jeżeli powiat wytwarza zboża więcej, niż wynoszą miejscowe potrzeby, to część dostawionego w powiecie zboża, stosownie do postanowienia Ministerstwa Aprowizacji, będzie wywieziona na pokrycie potrzeb armji, miast i powiatów ubogich w zboże.

Do rozdziału zboża i przetworów zbożowych pomiędzy bezrolną i małorolną ludność powołane są władze samorządowe.

Ministerstwo Aprowizacji zwraca uwagę wszystkich obywateli Państwa Polskiego, że zniszczona przez wojnę Polska nie posiada dostatecznej ilości zboża, że nieuczciwi paskarze wyzyskują to położenie i, handlując nielegalnie zbożem, uprawiają lichwę żywnościową — Państwo Polskie wtedy tylko będzie mogło zorganizować prawidłową gospodarkę wyprodukowanem przez rolnictwo zbożem i usunie paskarstwo i lichwę, gdy każdy obywatel, zarówno producent, jak i konsument będzie ściśle przestrzegał obowiązujących ustaw, gdy rolnik nie będzie sprzedawał swego zboża osobom, do nabywania zboża nieuprawnionym, gdy bezrolny spożywca nie będzie kupował zboża, mąki i chleba u handlujących nielegalnie przekupniów.

Kto będzie gwałcił obowiązujące prawo, kto nie dostawi zboża we właściwym terminie, kto sprzeda lub kupi zboże, mąkę chleb nielegalnie, będzie surowo karany aresztem do 6 miesięcy, karą pieniężną do mk. 100,000, lub kor. 150,000 i konfiskatą towaru.

Ministerstwo Aprowizacji.
w z.
(—) *Oskar Sobański.*

OKÓLNIK

Do wszystkich PP. Powiatowych Komisarzy Rządowych.

Uzupełniając okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 539, podaje się do wiadomości wyciąg z Przepisów Wykonawczych Ministerstwa Spraw Wojskowych z dn. 23 czerwca 1919 r. do ustawy z dnia 27 maja 1919 roku o tymczasowem zaopatrzeniu wdów i sierot po poległych i umarłych w Wojsku Polskiem.

Wyciąg ten w myśl wyżej wspomnianego okólnika należy podać do publicznej wiadomości sposobem, na miejscu praktykowanym.

Za Ministra *Józef Bek* w. r.

Warszawa, d. 25/VIII 1919 r.

Wyciąg z Przepisów Wykonawczych

do ustawy z dn. 27 maja 1919 r. o tymczasowem zaopatrzeniu wdów i sierot po poległych i zmarłych w Wojsku Polskiem.

(Dz. Pr. P. P. Nr. 43 z dn. 31-V 1919 r., pozycja 308).

Wdowy w imieniu swojem i sierot, którym w myśl ustawy z dnia 27-V 1919 r. o tymczasowem zaopatrzeniu wdów i sierot po poległych i zmarłych w Wojsku Polskiem zaopatrzenie przysługuje, przedkładają piśmienne podania oficerowi ewidencyjnemu danego powiatu.

W imieniu małoletnich sierot, nie mających matki, przedkładają podania opiekunowie prawni.

W podaniu należy jasno określić oddział wojskowy, w którym poległy (zmarły) ostatnio służył.

Do podania należy dołączyć:

a) akt ślubu,
b) metryki urodzin sierot,
c) dowód przynależności do Państwa Polskiego, względnie przynależności gminnej,
d) dowód śmierci męża (u sierot bez matki dowody śmierci rodziców).

W wyjątkowych wypadkach, w których niemożliwość przedstawienia żądanych dokumentów jest uzasadnioną, można brakujące dokumenty zastąpić zaświadczeniem gminy lub dwóch wiarogodnych świadków, których podpisy należy stwierdzić notarjalnie.

W podaniu należy zaznaczyć:

a) czy rodzina zmarłego zasiłek wojskowy pobiera, w jakiej wysokości i od jakiego czasu, względnie do jakiego czasu pobierała,
b) czy rodzina dotychczas żadnej zaliczki na rachunek zaopatrzenia nie pobrała, w przeciwnym zaś razie wymienić wysokość kwoty i kasę, z której zaliczkę otrzymała.

W okolicach, które wskutek działań wojennych wyjęte są z pod kompetencji Dowództw Generalnych Okręgów i Powiatowych Komend Uzupełnień, przedkładają strony podania swoje do najbliższych Komend Placu lub innych władz wojskowych, pełniących funkcje Komend Placu.

Powiatowe Komendy Uzupełnień uskuteczniają zawiadomienie strony oraz doręczenie dekretów pensyjnych i zwrotu dokumentów osobistych przez Oficerów Ewidencyjnych.

Wdowy (sieroty), mieszkające za granicą Państwa Polskiego, przedkładają podania o zaopatrzenie w odnośnem poselstwie Państwa Polskiego, które po sprawdzeniu uzasadnienia prośby skierowują podanie w drodze Ministerstwa Spraw Zagranicznych do Ministerstwa Spraw Wojskowych w Warszawie.

Do podania należy dołączyć umotywowaną prośbę o pozwolenie korzystania z zaopatrzenia za granicą.

Takie same prośby wnoszą wdowy (sieroty), mieszkające dotąd w obrębie Państwa Polskiego, które zamierzają miejsce pobytu swego przenieść za granicę.

Prośby takie, o ile są umotywowane, uwzględnione będą tylko na pewien okres czasu.

OKÓLNIK.

Do Pana Komisarza Rządowego.

W ostatnich czasach zostały wydane przez niektórych referentów aprowizacyjnych zezwolenia na przewóz soli furmankami z powiatu do powiatu. Podobne zezwolenia wydane na zasadzie rozporządzenia z dnia 25 stycznia b. r. Nr. 2927 są sprzeczne z późnieszymi okólnikami Ministra Aprowizacji z dn. 9-V b. r. Nr. III-AM-203 i z dn. 11 b. m. Nr. III-AM-26550-8929, w których wyraźnie wskazany sposób odbioru soli dla powiatu przez hurtownie i drobniejsze instytucje, a także jedyny dostawca soli dla powiatu — Państwowy Urząd Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby.

Wobec tego Ministerstwo Aprowizacji wyjaśnia, że wolny obrót solą przy przewozie końmi dozwolony jest jedynie w obrębie danego powiatu; dla wywozu zaś soli z jednego powiatu do drugiego, tak w ruchu kolejowym, jak i przy przewozie końmi, wymagane są specjalne zezwolenia Ministerstwa Aprowizacji, które winny być w każdym wypadku zaświadczane przez referenta aprowizacyjnego odnośnego powiatu, skąd sól ma być wywożoną.

Minister Aprowizacji
w z. *Oskar Sobański.*

Warszawa, dnia 22 sierpnia 1919 r.

OKÓLNIK

Do wszystkich PP. Powiatowych Komisarzy Rządowych.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nadchodzą wiadomości, że w wielu miejscowościach służba folwarczna nie dotrzymuje umów, zawartych z pracodawcami, nie wykonywa opartych na tych umowach rozporządzeń i nieraz odpowiada na nie strejkami, nie dbając o rezultaty zbiorów rolnych, a czyni to przeważnie pod wpływem szkodliwych i występnych agitatorów.

Wobec szkody, którą takie postępki przynoszą krajowi, Minister Spraw Wewnętrznych, poleca PP. Powiatowym Komisarzom Rządowym przedsiębrać energiczne kroki dla ukrócenia bezprawia, ku czemu posłużyć powinna ustawa sejmowa z dnia 2 sierpnia 1919 roku o zabezpieczeniu sprzętu i zasiewów rolnych (Dziennik Praw P. P. Nr. 64 — Monitor Polski Nr. 182). Jak w każdym poszególnym wypadku postępować należy, wskaże instrukcja do powyższej ustawy, która się niebawem ukarze w Monitorze.

Za Ministra
(—) *Józef Bek. w. r.*

Warszawa, d. 19/VIII 1919 r.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Statystyka działalności sejmików powiatowych od chwili ich ukonstytuowania się do 1-go sierpnia, a więc w okresie 5-cio miesięcznym przedstawia się, jak następuje. Wszystkie Sejmiki Powiatowe (w liczbie 75) odbyły już po dwa posiedzenia; większość sejmików obradowała trzykrotnie, kilkanaście — czterokrotnie, kilka—pięciokrotnie. Jeżeli nawet nie brać pod uwagę pierwszego posiedzenia, na którem przeważnie — poza wyborem Wydziału i Komisji, oraz rozpraw przygotowawczych, do pracy merytorycznej nie przystąpiono, stwierdzić należy dużą pracowitość Sejmików.

Ponadto zaznaczyć należy, że tak często spotykany w radach miejskich brak quorum, na posiedzeniach sejmików powiat. należy do zjawisk wyjątkowych (dotychczas wypadek taki zaszedł raz jeden). Wszystkie Sejmiki powołały do życia komisię, których liczba waha się około 4, w wypadkach poszczególnych dochodząc do 7-iu. Sejmiki naogół zastosowały się do wskazówek M. S. W., powołując do życia komisje: drogową, sanitarną, do spraw dobroczynności, rolną i t. p., rozwiązując w wielu wypadkach już wybrane komisje: finansów i gminną, jako kolidujące z kompetencją Wydziału Powiatowego. Oprócz wyżej wymienionych, wszystkie Sejmiki powołały Komisje Aprowizacyjne i uchwaliły regulamin wzorowy M. S. W.

Uchwały Sejmików dotyczyły zaciągnięcia pożyczki w 104 wypadkach, budowy dróg w 139 wypadkach, robót publicznych—47, zdrowia publicznego —45, aprowizacji — 35, przedsiębiorstw komunalnych —20, oświaty — 18, rolnictwa — 16, kultury — 13, dobroczynności — 11 i t. d. Podkreślić należy, że w 78 wypadkach uchwały sejmików dotyczyły spraw nienależących do zakresu działania powiatowych związków komunalnych, w tej liczbie wiele uchwał opodatkowania się na Wojsko Polskie oraz pewna liczba uchwał nielegalnych.

* * *

Związki samorządne w lipcu w dalszym ciągu prowadziły gospodarkę finansową, opierającą się głównie na pożyczkach. W pierwszym rzędzie korzystano z kredytu, udzielonego przez Komitet Międzyministerjalny Robót Publicznych. W szczególności M. S. W. uchwaliło następujące pożyczki: na budowę i konserwację dróg dla Sejmiku Rawsko-Mazowieckiego Mk. 300.000, Warszawskiego Mk. 1,800,000 Mińsko-Mazowieckiego—M. 150,000, Radomskowskiego—M. 100,000 Płockiego — Mk. 1,600,000 Łowickiego Mk. 200,000, Lipnowskiego Mk. 300,000, Łęczyckiego—Mk. 500,000, Kutnowskiego Mk. 200,000, Koneckiego Mk. 1,500,000; na roboty budowlane dla magistratu m. st. Warszawy M. 3,000,000, dla magistratu m. Włocławka M. 3,000,000; na obwałowanie rzek: dla m. Płocka M. 300,000, na roboty brukarskie i regulacyjne dla magistratu m. Częstochowy—M. 2,250,950, na budowę cegielni i stolarni dla sejmiku Garwolińskiego M. 500,000, na roboty doraźne dla magistratu m. Włocławka Mk. 500,000, Niezależnie od tych pożyczek uchwalono V-ą emisję pożyczki obligacyjnej m. Łodzi na sumę 20 milj. mk. W dziedzinie gospodarki kredytowej zaznaczyć należy, że powiatowe związki komunalne, przystępują obecnie do zaciągania pożyczek w prywatnych instytucjach kredytowych w celu zdobycia kapitału obrotowego na prowadzenie operacji handlowych, w szczególności na prowadzenie handlu artykułami żywnościowymi. W tym celu powiatowe związki komunalne zakładają oddziały handlowe i zaopatrują je w specjalny kapitał obrotowy.

Z Dowództwa G. O.

Zakaz wyrobu stempli i pieczęci wojskowych.

Z powodu ujawnionych nadużyć na tle wyrobu pieczęci wojskowych Dowództwo Okręgu Generalnego Łódzkiego wydało zakaz wyrobu wszelkich pieczęci i stempli wojskowych wszystkim zakładom prócz jednej specjalnie upoważnionej firmy w Łodzi.

Wszystkie zakłady grawerskie, któreby po dniu 1 września r. b. przyjęły zamówienie na stemple i pieczęcie wojskowe pociągnięte będą do odpowiedzialności sądowej.

Szef Sztabu

Korytowski.

Powiatowy lekarz weterynarji na m. Łódź komunikuje:

„W stajni Wacława Andrzejowskiego w Łodzi przy ulicy Ogrodowej Nr. 26 nosacizna wygasła. Wobec tego zniesione zostały wszystkie środki zapobiegawcze, zarządzone tamże w celu stłumienia choroby tej.“

Z Komisarjatu Rządow. na pow. Łódzki.

Kary za niedostarczenie kontygensu płodów rolnych.

D. 5 sierpnia 1919 r. skazani zostali w gm. Puczniew.

Asmus August	Dobrzań	na Mk. 1500	i 7 d. aresztu
Szlaps August	„	„ „ 1000	i 7 „ „
Grabczyk Józef	Jarwonice	„ „ 5500	i 14 „ „
Piesiakowski Piotr	„	„ „ 1000	i 7 „ „
Kurowski Józef	Kucimy	„ „ 4500	i 14 „ „
Eljasik Wojciech	Malanów	„ „ 1000	i 7 „ „
Frączak Michał	Mianów	„ „ 500	i 7 „ „
S-wie Świerszcz Tekli	Oleśnica	na Mk. 500	i 7 d. aresztu
Zielke Ferdynand	Trupianka	„ „ 1000	i 7 „ „
Litman Wilhelm	„	„ „ 1000	i 7 „ „
Szulc Wilhelm	„	„ „ 2500	i 7 „ „
Szulc Henryk	„	„ „ 3000	i 14 „ „
Szulc Juljusz	„	„ „ 1500	i 7 „ „
Miebs Emilja	„	„ „ 500	i 7 „ „
Thiem Karol	Zygmuntów	„ „ 1500	i 7 „ „
Andzianowski Wawrz.	Żyrawieniec	„ „ 1000	i 7 „ „
Binias Aleksy	„	„ „ 1000	i 7 „ „
Rotycki Franciszek	Charbice Górne	„ „ 3500	i 7 „ „
Wojtas Szymon	Franciszków	„ „ 500	i 7 „ „
Andrzejczak Onufry	Jarwonice	„ „ 1000	i 7 „ „
Lewandowski Antoni	„	„ „ 2500	i 7 „ „
Markowski Antoni	Madaje-Nowe	„ „ 4500	i 7 „ „
Augustyniak Walenty	Malanów	„ „ 2500	i 7 „ „
Robiński Ignacy	„	„ „ 4000	i 7 „ „
Bart Ferdynand	Mianów	„ „ 2000	i 7 „ „
Karpik Ignacy	Puczniew	„ „ 1500	i 7 „ „
Michalski Antoni	Szydłów	„ „ 2000	i 7 „ „
Andrjanowski Piotr	„	„ „ 2500	i 7 „ „
Mróz Stanisław	„	„ „ 3000	i 7 „ „
Mróz Antoni	„	„ „ 2000	i 7 „ „
Bartczak Stanisław	„	„ „ 2000	i 7 „ „
Adamczyk Wojciech	„	„ „ 2000	i 7 „ „
Pieniatowski Adam	„	„ „ 2000	i 7 „ „
Springer Rudol	Zygmuntów	„ „ 2000	i 7 „ „
Gortat Stanisław	„	„ „ 1500	i 7 „ „

OBWIESZCZENIE.

Niniejszym podaje do wiadomości publicznej Obwieszczenie Ministerstwa Aprowizacji z dnia 27 sierpnia r. b.

Ustawą z dnia 29 lipca 1919 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej postanowił, że prawo handlu pszenicą, żytem, jęczmieniem i owsem oraz przetworami tych zbóż, to znaczy: mąką, kaszą, chlebem, przysługuje wyłącznie Rządowi. Rząd będzie wykonywał prawo za pośrednictwem organizacji samorządowych, stowarzyszeń rolniczych i społecznych. Prowadzenie handlu zbożem, mąką, kaszą, chlebem bez pozwolenia władzy rządowej jest przestępstwem, które będzie ścigane surowemi karami.

W każdym powiecie będą miały prawo zakupu zboża tylko te organizacje, które otrzymają odpowiednie zezwolenie, od Ministra Aprowizacji. Rolnicy obowiązani są więc dostarczyć do składów, otwartych przez upoważnione do tego organizacje, całą ilość zboża, jaką będą rozporządzali po pokryciu własnych potrzeb gospodarczych. Sprzedaż zboża osobom, do tego nieupoważnionym, jest wzbroniona. Za dostarczone do składów zboże rolnicy będą otrzymywali następujące ceny: mk. 80 za centnar metryczny żyta, jęczmienia i owsa, mk. 90 za centnar pszenicy. Za zboże, dostarczone przed 15 października, rolnicy otrzymają dodatek w wysokości mk. 10 za centnar metryczny.

Dla uzyskania zboża niezbędnego na wyżywienie armji, miast i powiatów, zniszczonych przez wojne, Sejm nadał Ministerstwu Aprowizacji prawo nakładania na rolników obowiązku dostarczania pewnych ilości zboża w oznaczonym terminie. Każdy rolnik który otrzyma od władzy rozporządzenie dostawienia, obowiązany jest ściśle zastosować się do tego wezwania.

Jeżeli powiat wytwarza zboża więcej, niż wynoszą miejscowe potrzeby, to część dostawionego w powiecie zboża, stosownie do postanowienia Ministerstwa Aprowizacji, będzie wywieziona na pokrycie potrzeb armji, miast i powiatów ubogich w zboże.

Do rozdziałów zboża i przetworów zbożowych pomiędzy bezrolną i małorolną ludność powołane są władze samorządowe.

Ministerstwo Aprowizacji zwraca uwagę wszystkich obywateli Państwa Polskiego, że zniszczona przez wojnę Polska nie posiada dostatecznej ilości zboża, że nieuczciwi paskarze wyzyskują to położenie i handlując nielegalnie zbożem, uprawiają lichwę żywnościową. — Państwo Polskie wtedy tylko będzie mogło zorganizować prawidłową gospodarkę wyprodukowanem przez rolnictwo zbożem i usunie paskarstwo i lichwę „gdy każdy obywatel, zarówno producent, jak i konsument, będzie ściśle przestrzegał obowiązujących ustaw, gdy rolnik nie będzie sprzedawał swego zboża osobom, do nabywania zboża nieuprawnionym, gdy bezrolny spożywca nie będzie kupował zboża, mąki i chleba u handlujących nielegalnie przekupniów.

Kto będzie gwałcił obowiązujące prawo, kto nie dostawi zboża we właściwym terminie, kto sprzeda lub kupi zboże, mąkę, chleb nielegalnie, będzie surowo karany aresztem do 6 miesięcy, karą pieniężną do mk. 100,000, lub kor. 150,000 i konfiskatą towaru.

Komisarz Rządu i Naczelnik Policji Państwowej

(—) B. ZBROŻEK.

Łódź, dnia 5 września 1919 r.

Ponieważ ogólne zebranie akcjonarjuszy w 1-szym terminie t. j. w dniu 31-go maja r. b. nie doszło do skutku **Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Widzewskiej Manufaktury Bawełnianej dawn. Heinzel i Kunitzer** ma zaszczyt zwołać

29-te Zwyczajne Ogólne Zebranie,

odbyć się mające w dniu 7-go października r. b. o godz. 11 przed poł. w gmachu przy manufakturze.

Porządek dzienny obejmuje:

1). Sprawozdanie Zarządu za rok 1918, zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za okres sprawozdawczy.
2). Zatwierdzenie budżetu wydatków za rok 1919.
3). Wybór członków Zarządu i kandydatów na miejsce podł. art. 21 ustępujących.
4). Wybór członków Komisji Rewizyjnej.
5). Wnioski akcjonarjuszów.

Akcjonarjusze zamierzający uczestniczyć w tem ogólnem zebraniu, zechcą stosownie do punktu 4 prawa z dn. 21-go grudnia 1901 r. złożyć w kasie Zarządu Towarzystwa bądź akcje, bądź dowody instytucji kredytowych, przez rząd zatwierdzonych, na złożone akcje, a to najpóźniej na 15 dni przed terminem ogólnego zebrania.

HERBATA!

Niniejszym zawiadamiam Sz. Klijentelę, **iż skład mój herbaty** przeniesiony został z ulicy Kilińskiego № 41 **na** ulicę

CEGIELNIANĄ № 36.

Na składzie posiadam oprócz herbaty, kakao holenderskie i codziennie świeżą paloną kawę.

Wszystkie towary w najlepszym gatunku.

Z poważaniem

A. M. Zajdler, Łódź, Cegielniana 36.

OGŁOSZENIE.

Wydział Budownictwa Magistratu m. Łodzi przygotowuje obecnie plan regulacyjny ulic miasta, nie tylko nowych, ale i zabudowanych, do którego będą zmuszeni stosować się właściciele nowobudujących się domów. Dla uniknięcia zwłoki i straty pieniędzy na przerabianie planów budowlanych, właściciele placów zechcą zgłaszać się przed sporządzeniem planów budowlanych na domy frontowe do Wydziału Budownictwa dla otrzymania wyciągu z planu miasta w 2 egzempl. z oznaczeniem linji regulacyjnej i wysokości chodnika przed daną posesją.

Magistrat
Wydział Budownictwa.

Tow. Akc.

„J. JOHN"

w ŁODZI, Piotrkowska 217

poleca **ze składu** fabrycznego lub w terminach krótkich precyzyjnie wykonane

SZYBKOTNĄCE TOKARKI

ze śrubą i **wałkiem** pociągowym o wzniesieniu kłów 210 mm. i długości toku 1 m., 1,5 m., 2 m., 2,5 m., i 3 metry.

Gotowe tokarki są każdego czasu do obejrzenia w warsztatach fabryki.

Opinje firm krajowych i zagranicznych.

Ogłoszenie.

Niniejszym zawiadamia się, że Urząd Rozjemczy dla spraw najmu rozpoczął swoje czynności.

Biuro Urzędu mieści się przy ul. Olgińskiej Nr. 3, II piętro. Kancelarja Urzędu czynna jest codziennie od godziny 9-ej rano do 3-ej po południu.

Przewodniczący:
(—) **Władysław Cedrowski.**

Drukarnia Akcydensowa

EDWARDA KULISZA

ŁÓDŹ, ULICA ŚREDNIA Nr. 24.

Wykonywa wszelkie roboty w zakres drukarstwa wchodzące po cenach możliwie przystępnych i na czas oznaczony.

Zagubili paszporty:

Alta Abella. Nowomiejska 30.	2405
Ajdels Szmul Jankiel. Rawa.	2336
Bergier Ojzer. Podrzeczna 8.	2408
Bortman Rubin. Kamienna 20.	2435
Braun Eljasz. Dzielna 31.	2434
Cukier Iza Manasz. Nowo-Targowa 14.	2425
Cukier Abram. Tomaszów.	2495
Dresler Alfons. Kilińskiego 223.	2410
Dicz Juljusz. Zakątna 67.	2390
Erenfried Abram. Lutomierska 8.	
Ebert Elza. Hotel „Palast".	
Fiszhof Moryc. Kilińskiego 69.	
Frenkel Frajda. Brzezińska 11.	2376
Goldman Ustama. Składowa 19.	2404
Goldsztein Aron. Lipowa 3.	
Goldman Rochma. Wschodnia 21.	2407
Gerlich Otto. Sienkiewicza 111.	
Gothelt Lajb. Zawadzka 28.	
Gobelman Droja. Pasaż Szulca 23.	2350
Głowińska Gitla. Południowa 28.	2377
Glaz Józef. Młynarska 14.	2357
Huht Robert Otto. Ul Leonarda 1.	2421
Kiesler Alfred. Grabowa 31.	2422
Kacenbogen. Piotrkowska 70.	2393
Kietler Sura Małka. Pieprzowa 19.	2433
Kowalewska Janina. Benedykta 18.	2383
Korumbrum Fajgel. Widzewska 16.	2374
Kieszonowicz Jakób. Zawadzka 31.	2353
Lichtensztajnówna Janina. Zielona 8.	2426
Lewkowicz Ryfka. Kościelna 5.	2341
Milsztajn Godel. Konstantynowska 26.	2358
Mendelsohn Henio. Nowy-Rynek 7.	2232
Mirtenbaum Perec. Aleksandryjska 25.	2234
Najman Szlama. Drewnowska 16.	2423
Nagelman Hinda. Widzewska 5.	2417
Nowicki Szlama. Zarzewska 11.	
Ozorkowski Lipman. Cegielniana 46.	2416
Olszyński Emil. Ruda Pabjanicka.	2399
Orbach Jakób. Cegielniana 43.	2392
Opatowski Abram. Zagubił 3 paszporty. Długa 31.	2339
Polówna Olga. Rozwadowska 18.	2370
Rozenbaum Izrael. Zgierska 3.	2411
Rozenblum Jankiel. Sieradzka 1.	2391
Szochet Abram, zagubił paszport zagraniczny. Szara 22.	2414
Suwalski Józef. Nowomiejska 10.	
Szwarc Teodor. Rozwadowska 34.	2428
Stołowicz Chaja. Cegielniana 8.	2420
Sitke August. Płocka 4.	2499
Szmulewicz Ida. Kiełbacha 6.	2388
Szmul Lejb. Piotrkowska 62.	2340
Talman Johan, zagubił 2 paszporty: hiszpański i niemiecki. Sienkiewicza 20.	2430
Wróblewska Marja. Długa 31.	
Zilberman Judka. Rybna 15.	
Zangier Łaja. Zgubił 3 paszporty. Zgierska 82.	2367

Drobne ogłoszenia.

Brysz Chemia zgubiła patent. Nowomiejska 5.

Brand Benjamin zgubił paszport, patent i spis przemysłowy. Dzielna 50.

Becher Józef zagubił paszport niemiecki, portfel i przekaz na 6,000 marek, akceptowane przez S. Kuperminca na zlecenie S. C. Rozenwejga, płacony 5 listopada, 2-gi taki sam przekaz na 5000 marek, płatny 18/11 i 2 dowody, każdy na 187 mk. 50 f. podp. I. Berman — niewartościowe. Średnia 23.

Bajszczak Jakób zgubił legitymację chlebową. Ogrodowa 37.

Bajer Karol zagubił asygnatę № 48765 na Rb. 1000. Składowa 18.

Bortner Moryc zgubił kwit kaucyjny za Nr. 13751. Piotrkowska 117.

Chojnacka Dina zgubiła metrykę. Północna 4.

Frajdenrajch Dawid zgubił paszport i patent. Północna 23.

Ginsburg zgubił legitymację chlebową. Cegielniana 33.

Hintz Fryderyk zgubił legitymację chlebową. Średnia 124.

Janik Anna zagubiła legitymację chlebową. Brzeska 9.

Kniker Emanuel zgubił spis przemysłowy. Nowo-Cegielniana 4.

Kozarski Ignacy zgubił legitymację chlebową. Benedykta 64.

Litwin Nachman zgubił patent i spis przemysłowy. Kościelna 6.

Lelental Józef zgubił paszport i patent jarmarczny szewcki. Grabowa 15.

Markus Samuel zgubił bilet odroczenia. Aleja 1 Maja 1.

Maas Karol zgubił paszport i pieniądze. Ruda, Wolfówka.

Pilc Józef zgubił portfel z z paszportem, metrykę i świadectwo. Nawrot 57.

Rychter Adolf zgubił weksel na rb. 300 na imię Jana Burcharda i Idę Burchard. Przędzalniana 82.

Rajsfeld Abram zgubił leg. okup. Austrjackiej. Zawadzka 49.

Sznajder Wilhelm zgubił książkę kasową. Ludwika Nr. 46.

Strosberg zgubił 2 patenty i paszport. Kilińskiego 107.

Szapiro Leon zgubił świadectwo 5-cio klas. Szkoły Handl. Kup. Łódz. Piotrkowska 25.

Szacsznajder zgubił portfel z paszportem. Średnia 171.

Sujecki Stanisław zgubił paszport, notes i 100 marek. Kielma 32.

Telechowicz Józef zagubił legitym. chlebową. Brzezińska 19.

Wajs Szmul zgubił kartę odroczenia. Zgierska 9.

Wolnerman Lewek Mendel zgubił dowód osobisty. Piotrkowska 23.

Wenik Abram zgubił kartę węglową. Nowomiejska Nr. 19.

Zagubiono pozwolenie na prawo otrzymania spirytusu, wydane przez Minist. Skarbu w Warszawie na imię apteki Sukc. F. Wójcickiego w Łodzi, Staro-Zarzewska 27.

Zajdner Mendel zgubił legitymację chlebową. Lipowa 55.

Zaginął paszport niemiecki wydany w Łodzi na imię Wolfa Rozenberga. Konstantynowska 30.

Zaginął paszport wydany przez wójta gminy Lipko Iłżeckiego powiatu na imię Hersza Rozenberga. Zgierska Nr. 43.

Zaginęło świadectwo wojskowe na rasową klacz, (na lewe oko trochę widzi, na prawem ma zaciąg). Szlama Hersz Uszyrowicz. Rybna Nr. 17.

Zagubiono książkę meldunkową uniwersytetu wiedeńskiego, patent nauczycielski wydany w Krakowie, dekret nominacyjny wydany przez Gal. Radę Szkolną we Lwowie. Silberszyc Abraham. Średnia 65.

Żmudziński Feliks zgubił nadkartę paszportową i bilet odroczenia.

Wydawnictwo Komisarjatu Rządowego na pow. Łódzki. Tłocznia E. Kulisza w Łodzi, ul. Średnia № 24.